

Vyznání

Petr Kolář

I když jsem chlap bez vyznání,
teď se vyznávám,
léta jsem měl klamná zdání,
lásku že já znám.
Stačí jít se někam napít,
vždycky najdeš stůl,
Kde je holka, která ztratí
s tebou noci půl.

Pár let se dá tak prožít, je to celkem fajn,
život je jak velkej flám.

R: Najednou ti dojde, že se chováš jak ten blázen -
jako blázen, jako bloud,
a víš jasně, že chceš víc, než mít holku na měsíc.
Před očima náhle zjeví se ti všechny tváře -
tváře s adresou,
kde znáš postel a jen skříň, jsi jen hostem mezi vším.

2. Je to láska nebo není, začínáš se ptát,
nebe nezná vyvolených, ty bys jím byl rád.
Toužíš poznat něco navíc, co však nevíš sám,
objevit svět nepoznaný, stoupat ke hvězdám.

Pár let se dá tak prožít, je to celkem fajn,
život je jak velkej flám.

R:

Říct si zda jsem zvažněl, či jsem chytřejší
však váhám, však váhám

R: 2x